

Lachenalia herzien

Eerder heb ik u meegenomen in de geschiedenis van het verzamelen van en het geven van namen aan planten. Een logische stap is het naar de namen van bolgewassen zelf. In twaalf artikelen sta ik stil bij namen die leiden tot discussies en vragen. 'Waarom is het Hippeastrum en niet Amaryllis?' 'Waarom Zantedeschia in plaats van calla?'

Tekst en fotografie: Peter Knippels

Zo af en toe verschijnt er een boek waarvan je na lezen even moet blijven zitten om alles te verwerken. Het boek heeft diepe indruk gemaakt. Ik heb dat bij 'Hersenschimmen' van Bernlef, de meeste boeken van John Irving en 'The Lachenalia Handbook' van Graham Duncan uit 1988. In oktober 2012 heb ik het lijstje herzien en het laatste boek vervangen. De vervanger is van dezelfde schrijver en heeft hetzelfde onderwerp als in 1988: het Zuid-Afrikaanse geslacht Lachenalia.

RUIM HONDERD

In oktober 2012 publiceert Royal Botanical Gardens Kew het 479 pagina tellende 'The Genus Lachenalia; a Botanical Magazine Monograph'. De auteur Graham Duncan gaat uitgebreid in op de geschiedenis van de naam-

geving van het geslacht, kweken en vermeerderen, conservering in de natuur en biologische aspecten. Dit stuk beslaat 94 pagina's. Het overgrote deel van het boek is gereserveerd voor de indeling en beschrijving van de 133 soorten. Duncan beschrijft niet alleen 'oude' en nieuwe soorten, hij herzielt ook de naamgeving van verschillende soorten. Bij het doorbladeren valt mijn oog eerst op de voormalige soorten Polyxena.

EINDE POLYXENA

In 'A revised generic synopsis of Hyacinthaceae in sub-Saharan Africa, including new combinations and the new tribe Pseudoprosperae' van John Manning, Peter Goldblatt en Michael Fay uit 2004 wordt Polyxena ondergebracht in Lachenalia. Duncan neemt dit over. Hij plaatst de zes soorten in het ondergeslacht Polyxena. Daarnaast beschrijft hij één nieuw soort,

Lachenalia argillicola, dat in juni 2009 is ontdekt in het westelijk deel van de Knersvlakte. Duncan handhaaft de 'oude' soort aanduiding grotendeels, dus zijn de veranderingen niet zo groot. Het is allemaal te overzien en er valt mee te leven.

Hierna ga ik op zoek naar wat er is geschreven over de soorten die ik interessant vind of die ik kweek. Tja, ik vind niet alles direct. Graham heeft namelijk wat namen herzien. Hij beschrijft per soort de geschiedenis van de naam van de soort en vervolgens beschrijft hij waarom hij tot de herziening komt. Duidelijke verhalen die bij mij de reactie van 'oké, duidelijk, dat snap ik' oproept. Hierin zit voor mij de grote meerwaarde van het boek en de crux met andere boeken en artikelen. Duncan beschrijft het in begrijpelijke woorden en zo neemt hij de lezer mee. Dat mis ik in andere verhalen over herziening van namen. Collega-auteurs van Duncan verstrikken in de DNA-strengen.

Terug naar Lachenalia. Meest opvallend voor mij is dat verschillende soorten zijn ondergebracht in *L. pallida*, zoals *L. pustulata*, *L. unicolor* en *L. bicolor*. Aan de andere kant heeft hij variëteiten 'verheven' tot soort: *Lachenalia violacea* var. *violacea* heet nu *L. violacea* en *Lachenalia violacea* var. *glauca* gaat nu door het leven als *L. glauca*. Ook geeft hij soorten een andere naam, zoals *Lachenalia bulbifera* die nu *L. bifolia* heet.

Lachenalia pallida

Lachenalia namaquensis